

lemmer af de anerkendte Arbejdsløsheds-kasser, der senest 1. Oktober 1932 har oprettet Fortsættelseskasse, er der derhos givet Arbejdsløsheds-kasserne Mulighed for at opsamle de fornødne Midler i de nyoprettede Fortsættelseskasser, idet de Medlemmer, der har haft Behov for Hjælp ud over den vedtægtsmæssige Understøttelse, har kunnet faa Hjælp i Henhold til de ovennævnte Love; det har derved været muligt at ud-sætte Paabegyndelsen af de nyoprettede Fortsættelseskassers Udbetalingsvirksomhed til 1. Oktober 1933.

Forholdet er da det, at samtlige Kasser fra 1. Oktober 1932 har oprettet Fortsæt-telseskasser, og at de *nyoprettede* Fortsæt-telseskasser er parat til at paabegynde Virksomheden den 1. Oktober 1933; me-dens de *inden 1. Oktober 1932 oprettede 6 Fortsættelseskasser* fortsætter med deres Udbetalinger af Fortsættelseshjælp, som de altsaa har ydet ogsaa i de Tidsrum, da de andre Arbejdsløsheds-kassers Medlemmer efter Opbrug af den vedtægtsmæssige Understøttelse fik Hjælp fra Kommunerne efter de midlertidige Arbejdsløshedslove.

Da Medlemmerne af nyoprettede Fort-sættelseskasser fra 1. Oktober 1933 alle vil have Adgang til Fortsættelseshjælp i 70 Dage + 70 Dage efter Forslagets § 1, forud-sat at de i øvrigt opfylder Betingelserne, medens Understøttelsesretten for Mem-berne af de 6 Fortsættelseskasser vil være *begrænset af tidligere udbetalt Fortsættel-s-hjælp*, saaledes at disse vil være væsentligt ringere stillet end de Kassemedlemmer, der ikke tidligere har bidraget til en forsikrings-mæssig fastsat Hjælp, maa det være en Selv-følge, at der tilstaas Medlemmerne af de 6 Kasser den Fordel, at den inden 1. Oktober 1933 udbetalte Fortsættelseshjælp ikke kom-mer dem til Skade ved Beregningen af det efter Forslagets § 1 til 140 Dage forlængede Maksimum for Hjælpen, saaledes at de pr. 1. Oktober 1933 i saa Henseende stilles ganske paa lige Fod med Medlemmerne af de nyoprettede Fortsættelseskasser.

Yderligere finder man det rimeligt, at ogsaa Merudgiften ved denne Foranstaltning bæres af Statskassen. Thi selv om Mem-berne af de paagældende 6 Fortsæt-telseskasser efter Opbrug af Fortsættel-s-hjælpen ogsaa har haft Adgang til den midlertidige Arbejdsløsheds-hjælp, er det indlysende, at de arbejdsløse, der har haft Adgang til 70 Dages Fortsættelseshjælp, i betydelig mindre Grad har tæret paa den midlertidige Hjælp fra Kommunerne end de arbejdsløse, der umiddelbart efter den

vedtægtsmæssige Understøttelses Ophør maatte overgaa til midlertidig Hjælp — og de paagældende 6 Kasser har derved sparet det offentlige, Stat og Kommune, der afholder Udgifterne ved de midlertidige Ar-bejdsløshedslove, for betydelige Summer.

I Overensstemmelse hermed søges der-for ved nærværende Lovforslags § 4 tilveje-bragt den fornødne Hjæmmel til, at der fra 1. Oktober 1933 ved Beregning af det i Forslagets § 1 fastsatte Maksimum for Fortsættelseshjælp bortses fra den forud for 1. Oktober 1933 udbetalte Fortsættel-seshjælp. Da der efter Forslagets § 1 kun foreslaas en Forlængelse af Maksimum in-denfor 12 paa hinanden følgende Maa-neder, og da de ovenfor angivne Betrag-ninger fører til, at den inden 1. Oktober 1933 udbetalte Fortsættelseshjælp heller ikke bør tages i Betragtning ved Beregning af det 3(4)-aarige Maksimum for Fortsæt-telseshjælpen, er det i § 4, Stk. 1, fore-slaaet, at Adgangen til at bortse fra den tidligere udbetalte Fortsættelseshjælp skal gælde i begge Tilfælde, jfr. Henvi-sningen til Arbejdsløshedslovens § 18.

Saafernt Statskassens Refusion af de heromhandlede Udgifter skulde ydes i Forhold til Kasserne faktisk afholdte Mer-udgifter, vilde dette kræve, at Kasserne for hver enkelt understøttet skulde doku-mentere, hvilken Del af den udbetalte Fort-sættelseshjælp, der er ydet i Medfør af den særlige Bestemmelse i Forslagets § 4.

Dette vilde være ensbetydende med at paalægge disse 6 Kasser en nærmest uløselig Opgave. Man anser det derfor for paakrævet at undgaa at stille Krav om Afleggelse af særligt Regnskab for Mer-udgifterne efter § 4, medens man for saa vidt angaar Udgifterne efter §§ 1 og 2, jfr. Bemærkningerne ovenfor til § 4, mener at kunne stille saadant Krav til Kasserne, idet dette vel vil paaføre dem betydelige administrative Vanskeligheder, men ikke i samme Grad vil fordre Undersøgelse af det enkelte Medlems skiftende Understøt-telsesperioder.

Man foreslaar derfor, at Dækningen for de 6 Fortsættelseskassers Merudgifter efter § 4 ydes Kasserne med et bestemt angivet Beløb, 700 000 Kr., der er anslaaet at svare til *Halvdelen* af Udgiften, jfr. Udgiftsberegningerne under Pkt. 3 i Over-sigten over Udgifterne. Da Udgifterne efter § 4 herefter ikke skal optages i et særligt Regnskab, men altsaa skal op-tages i Fortsættelseskassens almindelige Regnskab, som skal aflægges efter Arbejds-